

РЕШЕНИЕ

№ 4431

гр. София, 03.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева

Светлана Димитрова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Димитрова, като разгледа дело номер **3085** по описа за **2013** година докладвано от съдия Радостин Радков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите – С. (ТД на НАП), срещу решение от 15.02.2013 г. по НАХД № 11849/2012 г. на Софийски районен съд, с което е отменено наказателно постановление (НП) № 0070255/ 29.03.2012 г., издадено от зам. директора на ТД на НАП - С., с което на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция” на основание чл. 180, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) в размер на 20 784,07 (двадесет хиляди седемстотин осемдесет и четири лева и 0,07 ст.) лева, за нарушение на чл. 86, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС. Твърди се, че постановеното решение е неправилно и незаконосъобразно. В съдебно заседание жалбоподателя, представляван от юрисконсулт Г., моли съдът да постанови решение, с което да отмени решението на СРС и да постанови ново, с което да се потвърди НП. Ответникът по касационната жалба, не се представлява, в писмено възражение моли да се отхвърли жалбата като неоснователна.

Представителят на **СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА** счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото

доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, намира следното:

Със съдебно решение от 15.02.2013 г. по НАХД № 11849/12 г.р СРС е отменил НП № 0070255/29.03.2012 г., издадено от зам. директора на ТД на НАП - С., с което на [фирма] е наложено административно наказание имуществена санкция на основание чл. 180, ал. 1 от ЗДДС в размер на 20784,07 лева.

Съдът намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

За да постанови същото, първоинстанционният съд е обосновал правен извод, че при издаването на НП са допуснати съществени процесуални нарушения. Възприетите от СРС фактически обстоятелства напълно кореспондират със събраните от него доказателства. Пред настоящата инстанция не са представени нови доказателства. За да постанови същото, първоинстанционният съд е обосновал правен извод, че при съставянето на НП са допуснати съществени процесуални нарушения, произтичащи от това, че АУАН е съставен след изтичане на 3 (три) месечния срок по чл. 34, ал. 1, изр. второ от ЗАНН. Този извод е правилен и се споделя от касационната инстанция. Налице е нарушаване на посочените законови разпоредби.

Според приетото от районния съд, административнонаказващият орган не е спазил преклузивния срок по чл. 34, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН. Нарушителят е станал известен на наказващия орган, както става ясно и от касационната жалба, и от самият АУАН, в хода ревизията по ЗДДС, а именно от момента в който са представени документи на 04.11.2011 г. и е констатирано нарушението, като оттогава е започнал да тече този срок. Съгласно разпоредбата на чл. 34, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя. Видно от доказателствата по делото, акта за установяване на административно нарушение (АУАН) е съставен на 16.02.2012 г., т.е. след изтичане на тримесечния срок, поради което не е следвало да бъде образувано административнонаказателно производство. Неоснователни са възраженията в касационната жалба, че въззивният съд неправилно е тълкувал сроковете по чл. 34, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН и следвало да има предвид предвидения срок от 2 години от откриване на нарушителя. Този срок за образуването на административнонаказателно производство и се изчислява от момента на извършването на нарушението. Той е приложим, ако до изтичането му не е установен извършителя на нарушението. Ако обаче е бил установен /открит/ нарушителя, то от този момент за съставянето на АУАН, започва да тече тримесечния срок по чл. 34, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Сроковете по чл.34 от ЗАНН са от категорията на процесуалните преклузивни срокове, с изтичането на които се погасява правото на административно-наказващия орган да образува административно-наказателно производство. Ето защо съставяне на АУАН след изтичане на тримесечния срок по чл. 34, ал.1, изр. 2 от ЗАНН, следва да се квалифицира като процесуално нарушение от категорията на съществените и е достатъчно и самостоятелно основание за незаконосъобразност на НП.

Водим от горното, Административен съд - София град, I-ви касационен състав

Р Е Ш И:

ПОТВЪРЖДАВА Решение от 15.02.2013 г. по НАХД № 11849/12 г. на Софийски районен съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.